

تَقْبِيرُ قَرْنَصِحَمِّ

کار شکنی منافقان

٧٩ - الَّذِينَ يَلْهَزُونَ الْمَطْوَعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ
وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ الْأَجْرَ لِهِمْ فَيُسْخِرُونَ هُنَّهُمْ سَخِرُ اللَّهِ هُنَّهُمْ وَلَهُمْ
عِذَابٌ أَلِيمٌ ،

: منافقینی که به افراد ممکن که با کمال رغبت و سمعت زکات میدهند ، و
همچنین به افرادی که با مشقت تاحد توانایی خود کمک میکنند : عیب گرفته و مسخره
میکنند؛ خدا سخر آنها را تلافی خواهند نمود و عذاب در دنای کسر انتظار آنها است .

٨٠ - اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ ؟ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ
مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذُلْكَ بِإِنْهِمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

: برای آنها استغفار بکنی یا نکنی (بکسانست) و اگر هفتاد مرتبه هم برای
آنها طلب مغفرت کنی ، خدا آنها را نخواهد بخشید ؛ زیرا آنان بخدا رسول او
ایمان نیاوردند ، خدا افراد فاسق راهداشت نمیکند .

٨١ - فَرَحَ الْمُخْلَفُونَ بِمَقْعِدِهِمْ خَلَافِ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا إِنْ
يَجَاهُهُوا بِأَبْأَمِ الْهِمَمِ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرَقَلِ
نَارِ جَهَنَّمَ اشْدَحْرَا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ .

: تخلف کنندگان از جهاد ، از مخالفت و جدائی خود از رسول خدا خوشحال
شدند ، و از جهاد بامال و جان سر پیچی کردند ، و بیکدیکر می گفتند که در هوای
گرم کوچ نکنید، بگو آتش دوزخ (که در انتظار کفار است) اگر تغلق کنید، سخت تراست
ـ فلیض حکوم اقلیل اول بیکروا اکثیراً جزاء ابما کانوا یا کسی بیرون
(بکو) کمتر بخندید ؛ بسیار گریه کنید این جزای کارهایست که انجام داده اید .

۸۳ - فَإِنْ رَجَعُكُمُ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِّنْهُمْ فَاسْتَأْذُنُوكُمْ لِلْخُرُوجِ
فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِي أَبْدًا ؛ وَ لَنْ تَقْاتِلُوا مَعِي عَدُوًا اِنْ كُمْ رَضِيْتُمْ
بِالْقَعْدَةِ اُولَمْ رَفَعْتُمْ وَاقْعُدُوا مَعَ الْخَالِقِينَ .

هرگاه خدا ترا بسوی گروهی از آنها باز گردانید و از تو اجازه
خواستند (که در جنگهای آینده) شرکت کنند (و بسوی جبهه جنگ) بیرون آیند ،
بگوهر گز (حق ندارید) باما بیرون آمده وبا دشمنان ما بجنگید ، زیرا شما در
مرتبه اول به تخلف تن دادید ، بازهم با متخلفین بمانید .

* * *

مسلمانان مجاهد که بحکم روز ارتش حکومت اسلامی را تشکیل میدادند ؛ و حافظ
حقوق و نوامیس و استقلال سیاسی و اقتصادی و فرهنگی کشورهای اسلامی بودند بی هیچ گونه
تأمل ؛ نیازمند بودجهای بودند ، که زندگی آنان را تأمین کنند ، حکومت جاویدان اسلام
بودجه ارتش خود را از طرق تعیین حقوقی در اموال مسلمانان بنام زکات و صدقات ؛ و ..
تأمین نموده است ؛ و در صورتیکه با پرداخت حقوق مزبور ، نیازمندیهای ارتش تأمین نشود
حاکم شرع و سیاستمدار مسلمانان میتواند ، برای رفع نیازمندیهای مسلمین ؛ از اموال
آنان مقدار دیگری بگیرد ؛ درجهت و مصالح خود آنها مصرف کند .

روزیکه بسیج عمومی بمنظور شرکت در جنگ «تبوک» اعلام گردید ، تمام مسلمانان
بر اثر تعالیم عالیه پیامبر ، خود را موظف دیدند ؛ برای تأمین نیازمندیهای یک ارتش منظم
سی هزار نفری کمکهایی نمایند و از هر گونه اقدام بازنایستند .

نهایه ایکه با یست تمام اعانه ها در آنجا گردآید ؛ تعیین گردید ، کمکهای شایان تقدیری
از طرف مردان غیور وزبان عفیف و پاکدل مسلمانان بعمل آمد ؛ انواع و اقسام لباسها
وغذاها ، مرکبها ، بهانبار ارتش تحويل داده شد ، اعانه ها و کمکها یکنواخت نبود در میان
آنها اگرچه ارزه زار دینار وجود داشت ، یک صاع خرمکه تقریباً یک من خرما است ، نیز
به چشم می خورد . رقم نخستین راجح به یک مرد ثر و تمدن بنام «عبد الرحمن بن عوف» که از
ثر و تمدنان «مدینه» بشمار میرفت ؛ بود ؛ رقم دوم را یک مرد آبکش بنام «ابوعقبه» که دسته مزد
فعالیت روزانه ای او بود ؛ کمک کرده بود ، زنان غیر تمدن ، با فرستادن طلا و وجوده نقدی
ارتش را پیاری کرده و رسول خدا را از خود راضی می ساختند .

نکته قابل توجه برای داشتمان جامعه شناس اینجاست که حکومت اسلامی که در رأس
آن پیامبر اسلام قرار گرفته بود . چنان مورد اعتماد و اطمینان قاطیه مسلمانان بود که

با یک اعلان عمومی، آنچه برای یک سفر طولانی در آن هوای گرم لازم بود و توانایی مسلمین ایجاد میکرد، جمع آوری گردید، واين نقطه تاریخ برای مادرس عبرت؛ و قابل استفاده‌ای است، که اساس گردن چرخه‌ای یک اجتماع، همان اعتماد است اعتماد و اگر حس بدینی و بی‌اعتمادی در میان جامعه حکم‌فرما باشد؛ محیط بشری، بیک جهونم‌سوزانی تبدیل میگردد.

منافقین کارشناس

منافق بی‌ایمان و بی‌هدف؛ نه بخدا ایمان آورده و نه بررسول او؛ نه سجایای حمیده دارد؛ و نه از دارندگان فضائل خوش می‌آید، از این ابراز احساسات سخت ناراحت شده؛ و نیکو کاران را ب مجرم نیکو کاری؛ سخت مورد تعرض و مسخر قرار میدهد، به جوانمردی ما نند وابوعقیل^۱ که نتیجه دستمزد خودرا در اختیار پیامبر گذارده بود، تعرض کرده و میگوید: خدا هر گز «این کمک ناجیز تو نیازمند نیست و با فرادی که کمکهای قابل ملاحظه‌ای کرده بودند بدله و مضمون دیگری نثار میکنند و این جمله‌ها از یک ضمیر ناگاه او حکایت میکنند سرچشم‌های تمام اینگونه حرفها، نداشتن ایمان و تقوی است».

قرآن در آیده‌عقلتاد و نهم، به گروه لئومی که؛ نیکو کاران را مورد تعرض قرارداده؛ و عده‌عذاب در دنیاک داده است. این عناصر ناپاک اختصاص به صدر اسلام نداشته و در اجتماع ما ایرانیان، نیز پیدا می‌شوند، بخاطر دارم که در سنت جنگ‌جهانی دوم مرد پاکدل و روشن. ضمیری، «پلی» روی رود خانه‌ای می‌ساخت، که احتیاج مبرمی به وجود آن بود؛ ولی افراد بی‌فضلیت در اطراف آن جنگال کردند و غوغای برآه انداده و از هر گونه تعرض و اشکالت را شی خودداری نمیکردند باز رگان نیکوسرشتی برای دانشجویان علوم دینی، در یکی از شهرها کتابخانه‌ای می‌ساخت؛ افراد مفترض چیزی نمایند که در باره آن عمل خدا پسندانه نگفته باشند و بقول خود بانی که اخیراً بر حمایت ایزدی پیوست: «اگر مرگ فساد درست کرده بودم؛ این اندازه فحش نثار من نمیکردد».

در این باره بقدرتی داستانها و مشاهدات زیاد است که اگر اذمالم خوانندگان ترس نداشتم، برخی از آنها بر شنیده تحریر میکشیدیم؛ دورتر نرویم، در این ایام حج بندگان مسلمان خدا بادست نیچ خود؛ برای ادای وظیفه خطایر اسلامی؛ پس از دادن حقوق فقراء، دولت و ... عازم مکه هدف مذهب شوند، و بمنظور تشکیل بزرگترین کنگره اسلامی؛ اینهمه در نجع وزحمت را بر خود هموار می‌سازند، و در انتظار تقدیر و تشویق کسی نیستند ولی هر گزار تعرض مفترضین، مصون نمی‌مانند.

طلب مغفرت پیامبر بحال منافق سودن دارد .

این افراد بر اثر کفر و فسقی که دارند ، بقدرتی بی لیاقت شده و شایستگی هدایت را از دست داده اند ، که حتی استغفار پیامبر اکرم نیز در باره آنها ، مؤثر نمی باشد ؛ و در آینه هشتاد می فرماید : اگر هفتاد بار در باره آنها استغفار کنی : تا اذ آنها در گذرم ، نیز مؤثر نخواهد بود مقصود ، این نیست که اگر بیش از هفتاد مرتبه طلب آمر زش نماید ، مؤثر میگردد ؛ بلکه این تعبیر کنایه از این است : که هیچگاه خدا آنها را نخواهد بخشید ؛ و دعا و طلب مغفرت تودر باره آنها ؛ بر اثر بی شایستگی آنها ، کوچکترین اثری نخواهد داشت و این حقیقت در قرآن در سوره منافقین بطور واضحی بیان شده است چنانکه می فرماید : سواء استغفارت لرهم ام لم تستغفِر لرهم ؟ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لِرَهْمٍ أَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ (۶) طلب آمر زش و عدم آن در باره آنها یکسانست ، و خدا هیچگاه آنرا نخواهد بخشید . و علمت اینهم دوری از رحمت حق که حتی دعای رسول خدا در باره آنها مستجاب نمی شود ؛ در هر دو آینه بیان شده است ؛ و آن کفر و بی ایمانی آنهاست که موجب حرمان از شفاعت است .

عذر های کودکانه

من دمجهاد و فداکار که هدف مقدس او در نظر وی از همه چیز بالاتر است ، هر سختی را در برابر آن آسان شمرده و همه گونه ناراحتی برای خود می خورد ؛ و این شیوه رجال فداکار است ، گرما و سرما ؛ رنج و محنت ، گرسنگی و تشنجی ، غربت و در بدی ، تأثیری در اراده آهین آنها نمیکند ؛ ولی منافقی که نه ایمان دارد و نه هدف ، در واقع حساس به اعذار کودکانه توسل جسته ، و بیکدیگر میگویند : چنانکه در آینه هشتاد و یکم نقل کرده است : لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ : در هر واگرای گرم کوچ نکنید ؛ گرمی هوا بهانه است و گرنم مطلقاً این دسته ای تن پرورد روح جهاد و فداکاری ندارند .

مماویه یاغی ، پس از تأسیس حکومت خود مختاری در شام برای تصنیف حکومت مرکزی دستیجات غارتگری بعراق میفرستاد ؛ تا بدینوسیله روحیه مردم عراق را تصنیف کرده و رخنه ای در حکومت علی امیر مؤمنان بوجود آرد .

سفیان بن عوف ، حمله بانبار برد ؛ و فرماندار علی (حسان بن حسان بکری) را کشت و اموال مردم را تاراج کرد ؛ حتی زبورو خلخال زنان را به عنف از آنها گرفت ، خبر به کوفه رسید ، علی (ع) در آن خطبها یکه ، مردم را برای جهاد در راه حق دعوت کرد و داشت بـه اعذار کودکانه برخی از منافقین بـی هدف اشاره کرده و می فرماید : فاذا امـر تکمـبـ بالـسـيـرـ الـيـهـمـ فـیـ اـيـامـ

الصيف قلتم هذه حمارة القبيظ، امره لنا يسبخ عن العحر واذا امر تكم بالسیر اليهم
في الشتاء قلتم هذه صباره القر امهه لنا ينسليخ عن البرد ، كل هذا فرار امن العحر
والقر... فانتم والله من السيف افري يا شبهاء الرجال ولارجال (نهج البلاغه خطبه ۲۷) :
يعنى : هر کادر فصل تا بستان بشما گفتم بجنگ آنها رويد ؛ گفتند حالاً موقع گرمای
شديداست ، بکذار تا گرما بر طرف شود ؛ و چون در وقت زمستان بشما امر نمودم که برای نبرد
آنان بیرون روید ؛ گفتند اکنون هنگام سختی سرماست . صبر کن تا سرما بکند رد !
تمام این بهانه ها از گرما سرم است . اگر از گرما و سرم
گریزان باشید ؛ بخداقسم از شمشیر گریزنده ترید . اى افرادی که بظاهر مرد هستید ولی
مردانگی ندارید !

روانشناسان توسل به این عذر های کودکانه را گواه بر تزلزل خاطر و بی ارادگی میدانند
معتقدند که چنین افراد در هیچ زمانی گامی به پیش نمیگذارند ، افرادی بی مصرف و عاطل و باطل
میگردند ، شایسته ای این افراد همانست که در آینه هشتاد و دو م فرموده است که بر روز گارسیاه
خود بگریند ، و کمتر خنده کنند .

وظیفه فرمانده سپاه با این افراد .

چنین افراد سست عنصر و بی اراده و بی علاوه بهدف ، هر گز بدرد جهاد نیخورند ؛
هر آنی فکر فرار و تخلیه سنگر ؛ در مفتر خود میپروردانندروی این اصل در آیه هشتاد و سوم به
پیامبر دستور میدهد که افراد مزبور حق حضور در جنگ ندارند ، زیرا آنان در گذشته
آزمایش خوبی ندادند و چنانکه میفرماید فاقد و اعم الخالقین بایست مانند بازنستگان
از حضور خودداری کنند .

سه نتیجه همهم

رسول اکرم (ص) بامر مؤمنان (ع) وصیت فرمودند که :
سه چیز است در دنیا و آخرت نتیجه آن بانسان میرسد : بجا
آوردن حج فقر را بطرف میکند صدقه دادن بلاهارا زایل
میگرداند ، ارتباط با خویشاوندان موجب افزایش عمر میگردد
(نقل از تحف العقول)